Feleena z El Pasa **Jan Vyčítal**

Přidáno: 03. 07. 2015 Důležitost: 3

```
    E
(1) Z vojenské stanice, tam poblíž hranice
                                        H7
    Mexičan Joy svoji černovlasou ženu měl
    a domek hliněnej s malými okny, z kterých mu mávala,
                          E
    když kolem s patrolou jel.
    Dítě spolu měli před Květnou nedělí a vítr dětský pláč
    E7                A
    svou písní přehlušoval.

                      E
(R) Ústa s barvou vína a jméno Feleena té dívce mexické
    H7                E
    osud tam do vínku dal.

(2) Když malá bývala, vždy ráda sedala
    na kopci odkud vídala z El Pasa zář
    a vítr zvečera plný těch světel
    šeptal jí do snění a chladil ji horkou tvář.
    Jak poníka laso táhlo jí El Paso
    a tátu prosila aby ji tam někdy vzal.

(R) Ústa s barvou vína...

(3) A roky letěly, děvče už dospělý
    rozhodlo se že chce jenom tam v El Pasu žít,
    otec když tvrdě spal vzala svý šaty
    a vítr pomáhal jí stopy k El Pasu skrýt.
    Tam život začíná, červená kantýna,
    její smích orchestr honky-tonk přehlušoval.

(R) Ústa s barvou vína...

(4) Už není nevinná číšnice Fellena,
    už lásku od dneška do zítřka moc dobře zná,
    zná sliby pastorů, zlato prospektorů
    a přitom se jí o jedný velký lásce zdá.
    Pak přišlo to štěstí, vstoupil jí do cesty,
    muž, kterej jinej než ti, co dřív znala, se zdál.

(R) Ústa s barvou vína...

(5) Oči plný něhy a divný příběhy
    vyprávěl a hned neříkal že ji má rád
    písničky o koních, balady z farem
    s banjem jí zpívával a s větrem uměl se smát.
    Teď život začíná, cítila Feleena,
    po pláních chodili a vítr s nimi se smál.

(R) Ústa s barvou vína...

(6) Z vojenské posádky dal se s ním do hádky
    chlap, kterej Feleenu pro sebe marně mít chtěl,
    zvuky dvou výstřelů zazněly nocí,
    ale jen jeden z těch výstřelů měl správnej směr.
    Stýská se Feleeně v červený kantýně,
    on rychle odjížděl když měsíc za mrakem stál.

(R) Ústa s barvou vína...
```

(7) Náboje u pasu, čekali v El Pasu
v záloze ti, co mu nechtěli Feleenu přát,
v sedle se naklonil tak nějak stranou
a mokrej rudej květ začal mít na prsou znát.
Konec je naděje, na všecko pozdě je,
Feleeno, neplač a směj se, jak já jsem se smál.

(R) Ústa s barvou vína...

(8) Pušku z jeho sedla proti nim pozvedla
a zas se ozvala smrtící série ran,
růže z jejích vlasů k pasu mu padla
a ticho rušil pak už jen křik divokejch vran.
Pár jezdců zbloudilých slyšelo jejich smích
vítr ho za nocí směrem od El Pasa hnal.

(R) Ústa s barvou vína...